

KİFAYETSİZLİĞİMİZ, ÖN FİKİR ve KABULLERİMİZ, OKUDUĞUMUZU DİNLEDİĞİMİZİ DOĞRU ANLAMAYI ENGELLİYOR

Son günlerde küçük yaşta evlenme/evlendirme konusunu gündeme taşıyarak, psikolojik problemleri olan bir bayanın, evli olduğu eşinden ayrıldıktan sonra, problemleri ifade ederken, Kemalci, Sabatayist, Siyonist Ağız ile yürütülen İslam düşmanlığı kampanyasına, en büyük desteğin, yetersiz bilgi, fütursuz üslup, kompleks sahibi Müslümanlar tarafından verilmesi ibretlik bir konudur. Bize göre esas üzerinde durulması gereken klinik vaka budur. Evli olan kadınların, nikâh akdi devam ederken, başka erkeklerle kaçıp onlarla gayri meşru hayat yaşamalarını Tv ekranlarında utanmadan fütursuzca anlatıp savunmasının yapılması, vakayı adiyeye olarak izlenirken, üç-beş yaşındaki kız çocuklarının ırzına tecavüz edilerek, tavuk boğazlar gibi boğazlanması, Tv ekranlarında alelade haberler gibi seyredilirken, ifsat toplumu haline gelmiş toplumumuzda çürüme hızla yayılırken, her gün görüp dinlediğimiz bu ve benzeri vakalar Türkiye’de gündem olmadığı halde, malum cemaate mensup bir kadının anlattığı müphem ifadeleri kim nasıl gündem yapıyor? Bu durumun normal olduğunu kim söyleyebilir? Bu durumu ciddiye alıp gerekçe göstererek, İslam fıkını, müçtehit âlimlerimizi, hatta sahabeyi, bazen de Hadisleri, hatta daha da ileri giderek Peygamberimizi sorgulamaya kalkan ahmak Müslümanları normal ve tabii kabul edebilir miyiz? Ağız olan herkes konuşuyor. Bilen de konuşuyor; bilmeyen de, anlayan da konuşuyor anlamayan da. Usul, edep adap, hiç bir ölçümüz kalmadı. Bunları hatırlatan kişiler çıksa bile dinleyen, anlayan, takan bile yok. Bir tarafta kompleksi kifayetsiz ahmak Müslümanlar diğer tarafta da,

İktidara gelirse buldozerlerle, iddia konusu kadının mensup olduğu vakfı ve benzeri vakıfları, yıkıp başlarına çökerteceklerini söyleyen bedbahtlar. Tam bir fitne zemini oluşturmayı becerip başaranlar ellerini ovuşturup keyifle seyrettiğini görür gibiyim.

Bu zeminden beslenenlere söz söylemenin hiç bir faydası olmaz. Benim esas üzüldüğüm, iyi niyet ve samimiyetinden şüphe etmediğim, bilgi yetersizliği, anlama kifayetsizliği sebebi ile, bu işe yardımcı olanların, alet kılınanların olmasıdır.

Samimiyetinden şüphe etmediğim bir hocamızın şu ifadelerine bakar mısınız:

(.....) **“Şimdi tam burada Hanefilerin şu içtihadına bakıp utanç duymamak mümkün müdür?”**

(.....) **“Şimdi soralım: Bir adamın iki yaşındaki kız çocuğu nasıl eşi olabilir? Hangi İslam düşmanı İslam’a daha büyük darbe vurabilir?”**

Bu ifadeler, sokak ağız ile konuşan şovmenlerin ifadesi olsa üzerinde durmaz gülüp geçerim.

Bu ve benzeri ifadeleri yazanlar, Abdülaziz Bayındır’ın söylediklerini papağan gibi tekrarladığının farkında mıdır bilmem ama böyle yapmak yerine, okuduğunu doğru anlamaya muktedir, samimi ihlaslı, ilim ehli insanlarla istişare etmeyi tercih etseydi bu yanlış ve hakaretimiz ifadeleri kullanma zilletine düşmezdi.

Yaşar Nuri, A.Bayındır, M.Öztürk, M.İslamoğlu, M.Okuyan vb insanları dinleyip hidayete eren, namaz kılmayıp namaza başlayan kimse görmedim; duymadım ama onları dinleyip rahatlayan Kemalci, Ateist, Teist veya Deist gördüm. İslam dışı sistem mensuplarına gerekçe üretip onları rahatlatmanın ahiretteki karşılığını, Allah’a ve ahirete inanlara, Din gününün sahibi takdir eder; bizim takdir hakkımız yok.

Bunların peşinde koştukları dünyalık şöhret, makam, itibar, madde onları tatmin ediyor mu bilmiyorum ama bu işi, ne dünyevi ne de uhrevi çıkar elde edemeden yapan zavallılara acımamak mümkün değil. Hem dünyalarını hem de ukbalarını harap ediyorlar. Arkalarında, kendilerini rahmet, minnet ve dua ile hatırlayacak akrabaları olur mu bilmem ama samimi ihlaslı dostları olmayacağını biliyor ve görüyorum. Bütün temennim ve arzum, onlara bu gerçeği gösterip hissettirmek, tövbe etmelerine vesile olup, ahiretlerini harap etmelerini engellemeye çalışmaktır.

Bütün Müslüman kardeşlerime tavsiyem, her biri kendi başına ahkâm kesen, Kur'an'ı, Sünneti, Fıkıhı doğru anlamaya muktedir olmak şöyle dursun, Kur'an'ı Sünneti ve Fıkıhı doğru anlayan selefi salihin âlimlerimizin yazıp izah ettiklerini bile doğru anlamaya muktedir olmayan, şer güçlerin etkisi sonucu, ilim ehli samimi ve ihlaslı Müslümanlar ile istişare ve müzakereye de gerekli ihtimamı göstermeyen bu şovmenlere aldanıp ahiretlerini harap etmemeleridir. Asrımız münferit içtihat asrı değildir; istişare ve müzakere etmeyip bilgiçlik taslayarak kendi anlayış ve görüşlerini dayatanları cevap vermeye değer bile bulmuyorum.

13.12.2022 Üsküdar

Ahmet Ziya İbrahimoglu

Süleyman Ramazanoğlu Hocamızla konuyu istişare edip fikrini sordum. Yazışmamızı aşağıda sizlerle de paylaşıyorum

(.....) **Bir hanım doktorumuzun şu can yakıcı tespitlerini ibretle okumalıyız:**

Hastanemize adli olay olarak örneğin 7-9 arası kız çocuklarımızın tecavüzü getirilmişti. Henüz vajeni 3-4 cm olan esneme ve kıvrım yeteneği kazanmamış, vajinal küçük dudakları bile oluşmamış bu çocuklarımızın yırtıklarını, korkularını, kanamalarını görmüş bir anne olarak yüreğim sızlar. Bu çocukların yaşları küçüldükçe kanama ve enfeksiyon nedeni ile ölüm oranları artmaktadır.

Şimdi tam burada Hanefilerin şu içtihadına bakıp da utanç duymamak mümkün müdür?

“Anne kız olacakları için bir adamın iki eşinden büyüğü küçüğünü emzirirse ikisi de o kişiye haram olur.”
(Mevsili, el-İhtiyâr, Kitabür-Redâ)

Evlilik engeli süt akrabalığının oluşabilmesi için çocuğun iki yaşını geçmemiş olması gerekir. Şimdi soralım: Bir adamın iki yaşında kız çocuğu nasıl eşi olabilir? Hangi İslâm düşmanı İslâm'a daha büyük darbe vurabilir!

A.Rıza Demircan Makalesinden

Selamün Aleyküm,

Evet, böyle bir görüş vardır.

Bir kimsenin yetişkin, doğum yapmış bir hanımı olsa, bir de iki yaş veya daha küçük bir nikâhlısı olsa:

Yetişkin olan, emzikli olan hanımı küçük olan kumasını emzirse ikisi de boş olur.

Küçük olan sütten kızı olduğu için haram olur, büyük hanımı ise sütten kızının annesi olduğu için haram olur.

Not: Burada, büyük hanımı eğer o kocadan gebe kalmış ve doğum yapmış ise o zaman ikisi de haram olur.

Nikâhın yapılması için yaş sınırı olmadığı Talak süresinin 4. ayeti kerimesi ile sabittir; ancak zifaf olmaları için baliğ olması şarttır; baliğ olmadan teslim edilmemesi gerekir.

Elmalı Tefsirinden Talak süresinin 4. âyeti kerimesinin Tefsiri:

[4. Şimdi boşanan kadınların iddetleri, âdetleri yani hayızları hesabıyla Bakara Suresi'nde geçtiği şekilde üç âdet sayılacak olursa, hayızdan kesilmiş olan yahut hayız görmeyen veya gebe bulunan kadınların iddeti nasıl sayılabilecek denirse onların iddetlerinin de miktarını beyan için buyuruluyor ki hayızdan kesilmiş, yaşı ilerlemiş olup da artık hayız görmekten ümidini kesmiş, "iyas" haline gelmiş kadınlarınızdan boşanmış olanlar, çoğu defa örfe göre hayızdan kesilme yaşı elli beş ve altmış olarak takdir edilmiştir. (Bakara Suresi'nde bulunan (2/228) ayetinin tefsirine bkz.) Eğer şüphe ediyorsanız, buradaki "Eğer şüphe ediyorsanız" kaydı, ihtirazi (ilerisi için hesaba katılan bir kayıt) değil, bu meseleyi soranların veya soracak olanların meydana gelen veya gelecek olan sorularına göre vukuu (bir hadisenin cereyan tarzı)dur. Bu bir itiraz cümlesi demektir. Yoksa hayızdan kesilip kesilmediklerinde şüphe ediyorsanız demek değildir. Zira sığasıyla hayızdan kesilmenin bilindiği söylendikten sonra, "hayızdan kesilmede şüphe ediyorsanız" demek olmayacağı bellidir. Buna göre mânâ şöyledir: Bunların iddetlerinin nasıl olacağını kestiremeyip de müşkül görüyor, tereddüt ediyor ve soruyorsanız biliniz ki onların iddetleri üç aydır. Üç ay beklerler, bu müddet zarfında hamile oldukları ortaya çıkmazsa sonunda diğer hususlarda olduğu gibi "Ya iyilikte tutun, ya da iyilikle ayrılın." (Talak, 65/2) ayetine göre hareket edilir. Hayız âdeti görmeyenler de öyle üç ay beklerler. Bu yukarıda geçen mübtedasına müfredin atfı suretiyle bağlanıp haberi de "Onların iddeti üç aydır." cümlesinin olması caiz ise de, buna o karine ile başka bir haber takdir edilerek "Âdet görmeyenlerin iddeti de aynı şekilde üç aydır." şeklinde cümleyi cümleye bağlamak da caizdir. Miktarda iştirak itibariyle önceki, hükümde müstakil olma itibariyle de ikincisi daha uygundur. Bunlar gerek on yedi yaşından küçük olup henüz buluğa ermemiş olduklarından dolayı hayız görmemiş olanları ve gerek buluş yaşının en üst sınırı olan on yedi yaşını geçmiş, binaenaleyh yaş itibariyle buluşa ermiş oldukları halde âdet görmeyenleri kapsamaktadır. Bir veya iki kere hayız görüp de sonra görmeyenlerde de sahih olan budur. Çünkü âdet düzgün olduğunda muteber olur ki bunun da en azı üçtür. O halde üç defa hayız görüp de sonra sürekli olarak hayızdan kesilmiş olanlara hayız âdeti görmemiş denemeyeceğinden "temizlik süresi uzamış" denilir ki böylelerinin iddeti müşkildir. Hanefiler bunun, hayız iddetine tabi olarak hayızdan kesilme yaşına kadar beklemesinin gerekli olduğu görüşündedirler. Çünkü buna hayız âdeti görmemiş denemeyeceği gibi hayızdan kesilme haline geldiği de söylenemez.

Ancak iddetten asıl kastedilen, gebelik şüphesini kesin olarak ortadan kaldırmak olduğuna göre, bunu gebelik müddetinin en fazlasından daha ziyade bekletmek, hüküm koyucunun hikmetine uygun olmasa gerektir. Âcizane kanaatim bu gibi durumlarda hamilelik şüphesini dikkate alarak, hamilelik müddetinin

en üst sınırına kadar bekletmektir. Hamli sahibeleri, hamli bulunan, yüklü, gebe kadınlara gelince, gerek söz konusu edilen boşama ve gerek kocalarının vefatı halinde olsun mutlak surette bunların ecelleri yani iddetlerinin sonu yüklerini bırakmalarınıdır. Mudğa (embriyonun gelişerek organların belirmeğe başladığı safha) veya alaka (embriyonun rahim cidarına asılma safhası) halinde bir düşük bile olsa yükü bırakma işi bitince o dakikada iddette bitmiş olur. İkiz de ise, itibar sonrakinedir. Bakara Suresi'nde geçen "Sizden ölenlerin, geride bıraktıkları eşleri, kendilerinden dört ay on gün bekler.." (Bakara, 2/234) ayetinde kocaları vefat eden kadınların iddet müddetinin dört ay on gün olduğu geçmişti. Burada ise mutlak olarak gebe olanların iddet müddetlerinin, yüklerini bırakmalarına kadar olduğu beyan edilmiştir. Denildiğine göre Hz. Ali ve İbnü Abbas (r.a) bu âyetin boşanmış kadınlar hakkında olduğunu kabul etmişler, bununla beraber kocaları vefat edip de gebe kalan kadınların iddetinin, "eb'ad-i eceleyn" "iki süreden en uzununu" yani dört ay on gün ile yükü bırakmaktan hangisi daha uzun ise, onunla olacağını söylemişlerdir. Şia'dan olan imamiyye de bu görüşü benimsemiştir. Hâlbuki Hz. Ali ve İbnü Abbas bu âyetin yalnız boşanmış kadınlar hakkında olduğunu ileri sürselerdi "eb'ad-i eceleyn" "iki sürenin en uzununu" yahut "ahir-i eceleyn" "iki sürenin sonuncusu" diye iki iddetin en uzun sürelerini kabul etmezlerdi. Bundan başka Buhari ve diğer kaynaklarda şöyle nakledilmiştir: Ebu Seleme b. Abdurrahman haber verip dedi ki: İbnü Abbas'a bir adam geldi. Ebu Hureyre de yanında oturuyordu. O adam "Kocasından kırk gün sonra doğuran bir kadın hakkında bana bir fetva ver." dedi. İbnü Abbas "iki sürenin en uzun olanı kadar beklemesi gerekir." diye cevap verdi. Ben de "Gebe olanların bekleme süresi, yüklerini bırakmalarına kadardır." dedim. Ebu Hureyre de "Ben kardeşim oğlu yani Ebu Seleme ile aynı görüşteyim." dedi. Bunun üzerine İbnü Abbas, Gulam el-Kureyb'i Ümmü Seleme hazretlerine gönderip ona sordurdu. Ümmü Seleme de dedi ki: "Sübeyatü'l-eslemiyye gebe iken kocası öldürüldü. Sonra Sübey'a doğurdu. Nikâhına talib olanlar olunca da Resulullah (s.a.v) onu nikâh ettirdi. Ebu's-Senabil de talibler arasında idi." Nesaî'nin rivayetlerinden biri de şöyledir: Ebu Seleme b. Abdurrahman, İbnü Abbas ve Ebu Hüreyre (r.anhüm) kocasının vefatı esnasında yükünü bırakan bir kadının (Sübey'atu'l-eslemiyye'nin) iddeti hakkında fikir alışverişinde bulunuyorlardı. İbnü Abbas, "iki sürenin sonuncusunu bekler." dedi. Ebu Seleme ise, "Hayır! Yükünü bırakınca helal olur." dedi. Ebu Hureyre de ben kardeşim oğlu ile aynı görüşteyim." dedi. Bunun üzerine durumu Hz. Peygamber (s.a.v)'in hanımı Ümmü Seleme Hazretlerine iletiler. Ümmü Seleme dedi ki: "Sübey'atu'l-Eslemiyye kocasının vefatından biraz sonra doğurdu ve Resulullah (s.a.v)'dan fetva istedi. Resulullah da ona evlenmesini emretti." Bu Sübey'atu'l-eslemiyye hadisini muhaddisler çeşitli yollardan rivayet etmişlerdir. Yine Nesaî bu hadisi, Sübey'a'nın kendisinden hususi bir senedle rivayet etmiştir: "Abdullah b. Utbe, Amr b. Abdillah b. Erkam ez-Zühri'ye mektub yazdı ve "Sübey'a Binti'l-Harisi'l-Eslemiyye'ye git, Resulullah (s.a.v)'ın ona gebeliği hakkındaki fetvasından sor!" dedi. Bunun üzerine Amr b. Abdillah Sübey'a'nın yanına vardı ve ona Abdullah'ın istediği fetvayı sordu. Sübey'a da Resulullah'ın Bedir'de hazır bulunmuş ashabından Sa'd b. Havle'nin nikâhı altında olup, onun Veda Haccında vefat ettiğini, kocasının vefatından dört ay on gün geçmeden önce doğurduğunu ve lohusalık halinden kalktığında Abdu'd-dar oğullarından bir zat olan Ebu's-senabil'in yanına gelip kendisini süslenmiş görerek, "Zannederim dört ay on gün geçmeden nikâh arzu ediyorsun." dediğini haber verdikten sonra dedi ki: "Ben Ebu Senabil'den bunu işitince Resulullah'a gittim durumumu anlattım." Resulullah (s.a.v) buyurdu ki: "Doğurduğun zaman helal oldun."

Bundan başka İmam Malik, Şafiî, Abdurrezzak, İbnü Ebi Şeybe ve İbnü Münzir rivayet etmişlerdir ki: "Gebe iken kocası vefat etmiş olan kadın hakkında soruldu. İbnü Ömer dedi ki: "O kadın yükünü bırakınca helal olur."

Bunun üzerine Ensar'dan bir zat da ona Ömer İbni'l-Hattab'ın şöyle söylediğini haber verdi: "Kadın, kocası defnedilmeden tabutunda iken bile doğursa helal olur." yani iddeti biter nikâhı helal olur.

Buhari, Ebu Davud, Nesaî ve İbnü Mâce, İbnü Mes'ud (r.a)'dan rivayet etmişlerdir ki: "Suretü'n-Nisai'l-Kusra "Kısa Nisâ Sûresi" (yani Talak Sûresi) Bakara Suresi'nden sonra nazil oldu." Buhârî'nin lafzında ona ruhsat yapmıyorlar da tağliz mi yapıyorlar? (Yani ona izin vermiyorlar da hakkında kaba söz mü söylüyorlar?) Yemin ederim ki, Kısa Nisâ Sûresi tuladan (yani en uzun sure olan Bakara Suresi'nden) sonra nazil oldu. "Hamile olanların iddet süreleri, karınlarındakini doğuruncaya kadardır." Nesaî'nin diğer bir lafzında şöyle denilmiştir: "Her kim dilerse yardım ederim. âyeti, başka değil, kocası vefat edenler âyetinden sonra nazil oldu." Bir lafzında da şu cümle yer almaktadır, "Kısa Nisâ Sûresi, Bakara Sûresi'nden sonra indirildi." İbnü Mâce'nin lafzında da şöyle zikredilmiştir: "Vallahi dileyene yardım ederiz. Kısa Nisâ Sûresi başka değil (Bakara, 2/234) âyetinden sonra nazil oldu." İşte meselenin anahtarı, bu sahih rivayetlerle sabit olan iniş tarihi ile Resulullah (s.a.v)'in Veda Haccı senesindeki fetvasındadır. Demek oluyor ki Kısa Nisâ Sûresi ismi de verilen söz konusu Talak Sûresi, özellikle bu âyet, Bakara Sûresi'nden sonra indirilmiş olduğu için o sûrede bulunan, kocası vefat eden kadınların iddet müddeti hakkındaki "dört ay on gün" âyetinin umumundan gebelere ait olan kısmını bu âyetin genel mânâsı açıkça beyan etmektedir ki böyle daha sonraki bir tarihle yapılan beyan, Usul ilminde tebdil (değiştirme) beyanı denilen nesih kısmına dahil olduğu için, gebeliği konu edinen âyetin umumu, vefat âyetinin umumundan bir noktayı değiştirmek suretiyle neshetmiştir. İbnü Abbas başta iki rivayet arasında tereddüt ettiği için ihtiyatlı davranarak "âhiru'l-eceleyn" "iki sürenin sonuncusu" demiş isede Hz. Peygamber (s.a.v)'in hanımlarından olan Ümmü Seleme (r.a)'den sorulması üzerine, Resulullah'ın fetvası anlaşılmalıdır. Buna göre gebe kadınların boşanmada da, kocalarının ölümü halinde de iddet müddetleri, yüklerini bırakmaları ile tamam olur.

Her kim Allah'tan korkar, emirlerini tutar, haklarına saygı göstererek korumasına sığınırsa Allah ona işinde bir kolaylık verir. İşini kolaylaştırıp yararlı işler yapmada başarılı kılarak dünya ve ahiret kolaylığı sağlar.]

Süleyman Ramazanoğlu

16 Yaş Evliliğe 6Yaş İFTİRASI 6284, ŞÖNİM TCE ve Türkiye'nin konuştuğu olayın Gerçekleri

O kadar zor ve yoğun duygular içindeyim ki, bu yazıyı ne kadar zamanda tamamlayabilirim onu bile bilmiyorum. Son bir haftadır ülkede yaşanan ve sosyal medya aracılığı ile önce şahısları linç ile başlayıp, sonra aileyi ve İslam'ı mahkûm etmeye kalkan nadanların ortaya koydukları tavır ve davranışlar, 28 Şubat'ı fiilen yaşayan biri olarak bana o günlerin hissiyatını yaşattı.

En başta bir Müslüman olarak fuhşiyatın her çeşidine dönük İslam'ın hükümlerine iman etmiş ve adaletin o olduğunu, dolayısıyla suçu tespit edilmiş olan kişilere dönük gerçek adaletin had cezasının olduğuna inanıyorum. Bugün yaşadığımız toplum açısından ise, meri kanunlarca suçu tespit edilmiş olan kişilere en ağır cezanın verilmesinin zorunlu olduğunu söylüyorum.

Rahmetli Seyyit Kutup'a, "Sen Nasır'dan özür dile, beraat ettirelim" dediklerinde o, "Beni eğer Allah'ın hükmü ile mahkûm ediyor iseniz, hakkın hükmü karşısında boynum kıldan incedir.

Yok, eğer batılın hükmü ile beni mahkûm ediyor iseniz, namazda şehadet için kalkan parmağım batılı onaylamak için kalkmaz" mealindeki ifadesinin ışığında bu insanlar neyin hükmü ile kimi mahkum ediyorlar? Sorusunu sormaktan kendimi alı koyamıyorum.

Bir ailenin iki seneden beri devam eden bir mahkeme sürecini, adeta yeni ortaya çıkmış yeni olmuş bir olay gibi sunup, onunla toplumda infial oluşturmak ve İslam dinine hakaret etmek için akla ziyan fisk-u fücurlarına inanmak doğru olmayan, ruz-i mahşerde mesuliyeti mucip bir davranış olduğu da hakikattir. Bununla beraber "hedefe götüren her yol mubahtır" sözünü kendine şiar edinmiş güruhun, saf dimağları ifsat etmede kullandıkları argüman ve söylemleri, büyük çoğunluğu dava dosyasında olan delil ve detayları ile ifade edeyim.

Peki, bu işin evveliyatı ne?

Kadir İstekli (damat), kızımızın babasının talebesi olup, ailenin de zaman zaman işleri ile meşgul olan bir kişidir. Ailenin 4 çocuğundan en büyüğü olan abinin hafızlık hocası olmakla beraber diğer çocuklara Kuran-ı Kerim'den hafızlığa geçene dek eğitimlerini vermiştir. Çocukların aralarında ortalama 3 yaş farkı vardır. Abi hafızlığında has yaparken evden kaçan büyük kız Kuran-ı Kerim okumakta ve abisi ile beraber evlerinin karşısında bulunan İstekli'nin başka talebeleri ile beraber kaldıkları dairede eğitim görmektedir. Kaçan kızımız daha sonra Sakarya'da bulunan bir kız kursuna gider ve hafızlığını orda yapar. Yaşı 14 bitirip 15 girmek üzere iken İstekli, çocukluğundan tanıdığı hocasının kızını (kızın da isteği ve ailelerin rızası ile) ister ve topluma açık daviyetiyeleri bastırılarak önce nişan sonra düğün merasimleri yapılır.

Burada göz ardı edilmemesi gereken önemli bir detay, 28 Şubat dönemine denk gelen o yıllarda Müslüman aileler, çocukları doğduğunda bir yolunu bulup küçük yazdırmaya gayret derlerdi. Zira o günlerde okul meselesi başlamadan çocuklarının hafızlıklarını bitirmesinin başka bir yolu da yoktur. Bundan dolayı kızlarını nüfusta bir yolunu bulup küçük yazdırırlar. Aynı durum diğer kardeşlerde de vardır. Dolayısıyla okul başlamadan hafızlığını bitirsin diye küçük yazdırılan kızımız aslında 14 bitirip 15'e giren değil, 16'yı bitirip 17'ye girmek üzeredir.

Nişandan sonra kendi isteği ve ailelerin rızası ile düğünleri yapılan kızımız düğünden kısa bir süre sonra kadın hastalıklarından rahatsız olur ve hastaneye gider. Hastanede doktorun, yaşının küçük olmasında şüphelenip polise haber vermesi ile olay emniyete ve oradan da savcılığa intikal eder.

Savcılık kaçıran kızın yaşının aslında 17 olduğunu ve kendi rızası ve isteği ile evlendiği beyanı üzerine gerçekte yaşını tespit için kemik testine gönderirler. Oradan da yaşının küçük değil büyük olduğu anlaşılınca kovuşturmaya gerek olmadığına hükmedilir.

Bugün dile dolanan hususlardan biri, bu noktada kızın iddiasıyla kendisinin yerine başkasının girdiği iddiası!

Şimdi muayene eden doktor yanlış, kızımızı teste alan teknikerden diğer görevlilere kadar herkes yanlış, olayı tetkik eden savcı yanlış, anne baba, eş, kardeş herkes yalan ve yanlış söylüyor da bir kızımız mı doğru söylüyor? Bu nasıl bir anlayıştır anlamak mümkün değil.

Süreç Devam Ederken...

Kızımızın bir çocuğu olur gayet mutlu ve makul bir ortamda evlilik hayatını sürdürürler. Bu süreç içinde kızımız mütemadiyen kocasına bu cemaat ve ailesine yakın çevrede yaşamak istemediğini söyler. Buralardan gidelim der. Fakat kocası bunun uygun olmayacağını işi gereği de olsa burada kalmak zorunda olduğu tarzında cevaplarla geçirir. Taki kızımız evden kaçmadan bir buçuk sene öncesinde yeni bir çocuğuna hamile kalıncaya kadar. Aradan 5 ay geçer ve çocuğun cinsiyetini öğrenmek için hastaneye gider. Muayenenin sonunda kızımız çocuğunu düşürdüğünü öğrenince adeta dünya başına yıkılır ve psikolojik sıkıntılar ortaya çıkar. Bu sıkıntılı süreç içinde bazen okumalar yapılır bazen de psikiyatriklere götürülür. Psikiyatristler ilk başlarda teskin edici ilaçlar verirken, kızımız evde başka varlıklardan bahis edip, zaman zaman bayılma ve kendi kendine zarar verme, çocuğuna ve kardeşlerine şiddete yeltenme vb. hareketler sergiler olunca, kızımızın babası diğer aile fertlerine “ablanız/kardeşiniz zor bir süreçten geçmekte, bizim ona yardımcı olmamız ve bir dediğini iki etmeden ona destek olmamız gerek” şeklinde kendi aile içi istişarelerinde karar alırlar. Baba alınan bu kararı damadına “Kızım nahif kişiliktir. Çocuğunu düşürmesinden dolayı çok etkilendi. Her ne der ve isterse ona hayır deme. Maddi anlamda Yetersiz kalırsan bizde sana destek olalım ta ki bu süreci atlattıncaya kadar” der.

Bu arada o güne dek akıllı telefon kullanmayan kızımız, kocasından akıllı telefon ister. Fakat o güne dek heyecanlı, zaman zaman başka şehirlere tatile, umre ziyaretlerine çıkan, AVM’lerde gezmeyi, alışveriş yapmayı seven kızımız, artık her nedense son zamanlarda kocasıyla beraber pek bir yere gitmek istemez. Kocası konuyu öğrenmek ve bir şekilde psikolojik sorunlarından dolayı bu halde olduğunu düşündüğü eşini hayata kazandırmak ve psikolojisinin düzelmesine katkı sunmak için konuştuğunda, daha önce gittiği 3 psikiyatrdan özellikle son gittikleri (daha sonra bir lgbt derneğinin idaresinde olduğunu öğrendiğimiz) psikiyatrisin kendisini çarşafı gördüğünde (kaçan kızımızın ifadesi ile) “Sen bu çarşaftan çıkmadıkça, kocandan boşanmadıkça, ailenden uzaklaşmadıkça huzur bulamazsın. Zira senin kendine özgü bir kimliğin yok/olmaz. Senin ne yayıp edip bunlardan kurtulman lazım.” demesinden sonra, kız kendisini kocasına, ailesine hepten kapatmış, aile ve koca istemediği herhangi bir şeyde ısrarcı olduğunda, kız bayılmalara varan terslemeler, şiddete yönelmeler kendisine ve çocuğuna zara vermeye yeltenmeye başlamıştır.

Genel hali bu olan kızımız telefonu eline aldığı bir ara, annesi gülüp bir şeyler yazdığını görür. “Neye bakıyorsun kızım ver bir bakayım” dediğinde ise, kızı vermez telefonu kaldırmaya bakar. Bir ara zorlayarak elinden telefonu alır. Ve telefonunda daha sonra adı dosyada belirtilen bir radyoda program yapan bir programcıya uygunsuz resim gönderdiğini ve “doğum günün kutlu olsun sevgilim” tarzında mesajları ve “sen paraları altınları al gel. Biz sana yer hazırladık.” mesajını görünce dünya annenin başına yıkılır. Babaya haber verir. Baba elinden telefonu alır ve kızına manevi baskı dediğimiz tarzda azarlamakla beraber nasihatlerde bulunur. Bu son yaşanan üzerine durum daha kötü, agresif bir hal alır. Aradan bir zaman geçtikten sonra anne birincisine benzer ikinci bir hadiseyi yakalar. Bu durumda ortaya çıkınca, bu sefer anne başka bir şey çıkar mı diye evin bazı yerlerini karıştırır.

İçinde özel notlar olan bir ajandaya ulaşır. Kişinin eşine yazdığı tarzdaki notları okuyan anne perişan olur. Bu olaydan sonra kızı hepten arsız dediğimiz bir hal alır. (Tabi bu süreçte annenin yakaladığı bu gayrı ahlaki durumlardan damat haberdar değildir.)

Anne baba kızlarının, yaşanan bu olaylardan haberi olmayan ve bu sıkıntılı durumu nasıl atlattırız derdinde olan kocasını kullanarak, daha sonra öğreneceğimiz birtakım kişilerin akıl vermesi ve yönlendirmesi ile kaçmaya hazırlandığını, aileden ve ailenin yaşamından kurtulmak için birtakım deliller topladığının farkında değildir. Daha sonra olayın parçalarını birleştirdiğinde evet çocuğu düşük yaptığından dolayı gittiği doktorların verdiği ilaçlar ve süreç içinde psikolojik sıkıntılarının olduğu vaki. Ama kolunu bacağını morartırcasına sıkmaları, kolunu korkuluklara vurmaları, çocuğunu sıkıştırmaları, kardeş ve kocasına ters davranmalarının altında aslında akıl verenlerin yönlendirmesi ile kendine delil oluşturmuş. Bu hal kaçtığı zamana kadar sürer.

Evden Kaçış...

Kızımız evden kaçınca anne baba eş herkes kızlarını arar. Emniyete haber verirler. Akşama doğru emniyetten “kızınız bulundu ama yerini size söyleyemeyiz” diye haber gelir. Bundan bir gün sonra da emniyetten ifadeye çağrılır. İfadeye giden kızımızın ailesi ve eş gidince, oradan “kızınız ve eşiniz sizden şikâyetçi ve sizi nezarete alacağız” derler. Sonraki gün ifadeleri alındıktan sonra, oradan savcılığa daha sonra da mahkemeye sevk edilirler. Mahkeme hâkimi, mahkemeye sunulan aksine delilleri görmekle beraber imza vermek kaydı ile tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakır.

Bu zaman diliminde anne, baba, eş, kızlarının ŞÖNİM’de olduğunu öğrenir. Bunun için şikâyetçi olmadığı anne, abi, kız kardeş, defalarca mektuplar, dilekçelerle müracaat etseler de, kendilerine herhangi bir cevap verilmez. Daha sonra öğrenirler ki, kıza bakanlık bir avukat atamış avukatla zar zor anne görüşmek, hiç olmazsa avukatı aracılığı ile de olsa kızının sesini duymak ve kızının ihtiyaçlarına cevap vermek ister. Genelde avukatı kendisinin de kızı ile görüşemediğini söyleyerek yanıtsız bıraksa da durumunun iyi olduğunu en azından öğrenirler.

Kızlarının evden kaçmasının üzerinden bir yıl geçtikten sonra kızının kocasından boşanmak istediği haberi gelir. Aile “kızımız senden boşanmak istiyorsa boşanacaksınız” diye damat tarafına söyler ve avukatı aracılığı ile kocası ne istediğini öğrenir. Kızımız anlaşmalı boşanmayı, çocuğunun velayetinin kendisinde kalmasını ve maddi tazminat birde nafaka istediğini söyler. Bunları duyan aile damat tarafına olması gereken de budur vb. bir karşılıkla anlaşmalı boşanmaları için damat tarafına söylerler. Onlar da kabul ederler.

Bir seneyi geçkin bir zamandan beri görmediği kızını görme umuduyla mahkemeye giden anne, kızlarının tesettürden çıktığını ve onlarca polis arasında görünmeyecek şekilde geldiğini görünce mahkeme koridorunda fenalaşır. Böyle devam ederken ailenin bir dostu kızlarının bir şehrin, ilçesinde gördüğünü söyleyince bir umut anne abi ve iki kız kardeş giderler. Gerçekten de kızlarını torunları ile görürler. 2 saate yakın kızları ile oturup hasret giderdikten sonra kızları kalkmak ister. Nene, torunum biraz daha kalsa olmaz mı deyince, kızımız oradan kalkar ve tek başına kaldığı yere doğru yönelir. Bu arada uzakta olan abi bir koşu annesinin yanında olan yeğenini alıp “anne olmaz kardeşim gitti ise yeğenim onun yanında olmalı der” yeğenini alıp kaldığı yere teslim eder. Ama buradan döndükten birkaç gün sonra, kızlarının annesine abisine ve kardeşlerine de uzaklaştırma kararı aldığı haberi gelir. Bir daha da kızlarını rahatsız etmezler.

Boşanınca belli bir vakit sonrasında mahkeme ayın belli günlerinde babaya çocuğunu görme hakkı tanır ki bu yasaların ön gördüğü 15 günde bir, bir de özel günlerde çocuğun babada kalma süresi biraz daha fazladır. Birkaç kere çocuğu baba İstanbul’dan kızımızın kaldığı şehre giderek alır.

Bir müddet sonra babasından dönen oğlunun anneye “anne neden beni fakir yaşamaya mecbur ediyorsun, neden bizim evimiz yok, neden bana oyuncak almıyorsun seni sevmiyorum” şeklinde baskılar yaptığını ve anneyi sıkıştırdığını öğrendik.

Bu arada boşandıktan sonraki süreçte kızımızın babası “kızım kaldığı yerde başkalarına muhtaç olmasın” diye aylık belli miktarda para göndermek istediğini avukatına söyler. Onun oluru ile kızımızın kendi hesabına aylık belli miktarda paralar yatırılır.

Bundan sonraki süreç...

Olay medyada çıkmadan önceki bayramda çocuğun babada 10 gün kalma hakkı vardır. Bundan önceki 4 seferde kızımız babasına çocuğu vermemek için direnir ve her seferinde, baba eğer peşine düşüp onu ve çocuğu bulurlarsa kolluk kuvveti nezaretinde çocuğu alır, yoksa görme hakkını kaybeder. Bir dahakine beklerler. Bu sefer 10 gün var ama nasıl olacak derken karakoldan çocuğu getirmediler der. Aldığı kurum aranır kızımız kendi isteği ile kurumdan dilekçe vererek ayrılmış ve nerde olduğunu bilmiyoruz derler. Bu sefer baba olduğu yerde 6 gün gece gündüz çocuğu arar. Sonunda yerlerini bulur ve yine kendisi değil emniyete ve avukatına haber vererek İstanbul’dan getirttiği avukatı ile beraber kolluk kuvvetleri alır ve babaya teslim ederler.

Çocuğu ile İstanbul’daki evine dönen baba henüz 3 günde iken belirtilerden şüphe ederek covid19 testini yaptırır pozitif çıkınca da avukatı aracılığı test sonuçlarını gönderir. Ve bitince çocuğu getireceğini söyler. Yok, eğer illa ki istiyorum alacağım derse de kendisi veya avukatı gelip alabilir der.

Bunun üzerine kızımız kız kardeşini arayarak hakaret ve tehditlerde bulunur. Kardeşi bir şey söylemeden telefonu kapatır. Dayısını arayıp “bunlar çocuğumu benden kaçırdılar ben bunlara ne yapacağımı bilirim” diyerek tehdit eder ve telefon kapanır. Baba 6 gün sonra testi negatife dönünce çocuğu alır ve teslim edeceği yere götürüp teslim eder.

Bundan sonraki görüşmede artık kızımıza ulaşamamaktayız. Kendisinin ve çocuğunda nerde olduğunu bilmiyoruz. Kızımız mahkemeye müracaat etmiş kaçarken ki şikâyetinde bulunduğu dava sonuçlanana kadar babanın çocuğu ile görüşmesinin kaldırılmasını talep etmiştir. Bu nasıl bir güce sahip ki mahkeme baba ile konuşmadan, çocuk ile konuşmadan, kızımızın kaldığı olumsuz hiçbir şarta bakmadan isteğini kabul eder ve görüşmeyi kaldırır. Yapılan itirazlara da bir cevap verilmez derken olay medyada patlak verir.

Şimdi medyaya çıktıktan sonraki sürecin akışında, provokatörlerin tazyiki ile zihinlerimizi meşgul eden bazı hususları sormak ve cevaplarını almak isterim.

Bir defa dosyadaki delillere ulaşmak yasal olmadığı halde bir gazeteci nasıl bunları alabildi?

Hadi bunu geçtim, aynı dosyada ailenin avukatlarının sunduğu, iddiaları nakz eden onca deliler göz ardı edilerek, hem de bilinçli bir şekilde infial oluşturması için parça parça, güya yeni ortaya çıkmış gibi, toplumu manipüle etmeyi amaçladıkları belli bir vaziyette, bunları cımbızla ve özellikle toplumda infial yaratacak şekilde nasıl sunabiliyorlar?

Bu hadise nereden patlak verdi?

Kızımızın çocuğu vermek istememesi sonucu mahkemenin verdiği karar gereği çocuk ayın belli günlerinde babaya verince bu patlama noktası oldu.

6 yaşındaki çocuğun nikâhının kıyılması?

Bir defa provokatörlerin 6 yaşında evliliğe delil olarak gösterdikleri fotoğrafların aynısı, biri şu an 22, diğeri 19 yaşında olan bekâr kız kardeşlerinin de var. İslami camiada Kuran'a başlarken, hafızlığa başlarken veya yılsonu programlarında yaygın olarak kız çocukları bu tarz elbiseler giyerler.

Annenin başında mavi boneli olan fotoğraf kıızımdır ve yanındaki damadımdır dediği fotoğraf?

Damadın, bu çocukların çocukken bakıcılığı ve Kuran hocalığını yaptığını zikrettik. O süreçte çekilen bir fotoğraf. Aynısı diğer kardeşlerin de benzere fotoğrafları var.

Kaç yaşında evlendi?

Kızımızın resmi yaşı 14 bitirip 15 girerken asıl yaşta da 16'yı bitirip 17'ye girerken kendi isteği ve ailenin onayıyla topluma açık bir programla önce nişanı, sonra düğünü olmuştur. Nişan fotoğrafı üzerinde mavi elbise olan resimdir. Düğün fotoğrafı ise beyaz gelinlikli olan fotoğraftır.

Ses kaydında damadın kızın iddialarını kabul ettiği görülüyor?

Psikolojik sorunları olan ve ailenin süreci rahat atlatması için kendi arasında kızımızı olabildiğince rahat ve huzurlu olması için bir dediğini iki etmeyelim diye karar alıp, damadına babanın "kızım düşük yaptığı için zor zamandan geçiyor. Sen de yardımcı ol. Senden isteklerini yerine getir. Hatta yetersiz kalırsan maddi anlamda ben sana destek olayım" şeklindeki telkini sonucu hem hocası hem de kayın pederinden gelen bu istek üzerine, eşini seven ve bir an önce düşükten önceki mutlu hayatına dönmek ve eşini kazanmak isteyen kocanın aslında birbiri ile tezat ve çelişkili birçok şeyi olumladığı şeylerdir.

Bu arada bu süreçte olaylar mahkemeye intikal edene kadar koca eşinin kendisini aldattığından haberdar değildir. Bunlarla beraber ilişki içinde olduğu ve büyük ihtimalle resimleri ile şantaj yapıldığını düşündüğümüz ve mahkeme sürecinde açığa çıkacağını ümit ettiğimiz kişilerin şantaj faktörü ve bir yakın akrabadan öğrendiğimiz kaçmadan belli bir zaman önce diyalogda olduğu bir sosyal medya gurubundaki bir takım kişilerin de özel olarak sen oradan kurtulabilmen için mutlaka ses kaydı al. Altın ve para biriktir vb. yönlendirmeleri ile oluşan bir tezgâh olduğu kanısındayız.

Şimdi siz böyle bir şeyin olmadığını ifade ediyorsunuz ama bir şekilde zihinlere şüphe düştü?

Bizim dediğimiz şey şu: aile olarak 4 çocuğu olan bir aile ne diye çocuklarından birini böyle bir muameleye müstahak görsün? Medya linçcilerin lanse ettiği gibi bize yansıyan herhangi bir evlenme olayı söz konusu değildir. Ayrıca var olan olayların hakikati yerine kendilerince zihinlerinde veya alt belleklerinde kurguladıkları bir takım şeyleri sanki olan oymuş gibi lanse etmek sureti ile toplumda infial oluşturmaya çalışanlar, bu hadiselerden beri hastalıklarla boğuşan bir annenin nerdeyse iki haftadan beri boğazından bir lokma ekmeği yiyemeyen ve ilaçlarla zorla ayakta duran biri haline getirdikleri ve buna benzer bir halde baba, hayatları alt üst olmuş iki tane genç kızı ve bir delikanlıyı hiç dikkate almadıkları gerçeği hangi hak, hangi adalete ve vicdana uyan bir durumdur?

Kemik testine başkası girdi mi?

Şimdi bu iddiayı kabul edenlere göre, koca devletin savcısı, doktor, diğer çalışanlar, anne, baba herkes yalancı, ama bu iddiada bulunan psikolojik sorunu olan, başkalarının tuzağına düşmüş, başkalarıyla gayr-i meşru ilişkisi ortaya çıkınca ailesinden kin ve intikam hırsı ile intikam alan bir kişi doğru. Böyle bir akıl ve tartı olabilir mi?

Evden neden kaçtı ve bir kişi anne babasına neden ve nasıl böyle bir iftirada bulunur?

Ailesinin yaşadığı hayat tarzını istemeyen, iffetsizlikler yapıp yakalandığında “ben size gösteririm” tehdidinde bulunan ve başkalarının güdümünde olan bir kişinin böyle bir şeyi yapması kadar olağan ne olabilir.

Evliliği boyunca istismara uğramış ve ilk fırsatı bulduğunda da kaçmış deniliyor ifadelerinde?

Evlilik hayatı boyunca yılda en az iki sefer şehir dışı tatillerine giden, mütemadiyen AVM’lerde kardeşleri ile gezmeye giden o güne dek resmi 7, asıl 5 yıldan beri her ortama ve imkâna sahip olan bir kişinin ancak imkân bulduğunu iddia etmek ne kadar mantıklı. Ayrıca diyelim ki öyle! İlk mahkeme sürecinde devletin koca savcısına ima ile bile olsa söylemiş olsa savcı onu aileye verir mi?

Bir de provokatörlerin iddiasıyla, hastaneye ve mahkemeye etki edebilen bir yapı, her nedense kaçan kızlarını bir yıl boyunca bulamıyor, kızlarını evlendirirken yaşını büyük gösteremiyor ama kendilerine kumpas kuran kızlarına muhtemelen şantaj yapan birilerine ulaşamıyor? Buna nasıl inanılır?

Anne 17 yaşında evlendiğini iddia ediyor, kemik testi 21 geliyor, kimlikte 15 gözüküyor?

Kimlikte hafızlığını yapsın diye küçük gösterilen ve buna göre 15 olan, doğumu itibarı ile aslında 17 yaşında olan bir çocuğun kemik testine gittiğinde yaşının büyük çıkması bilinen bir şeydir.

Diğer kızlarından biri 22, diğeri 19 yaşında hala bekâr birinci kızını neden 15 yaşında evlendirdi?

Küçüklüğünden kendisinin tanıdığı ve evinin işleri ile de meşgul olan tanıdığı, hocası kendisini sevdiğini ve evlenmek istediğini ifade ettiğinde, kızın istemesi de söz konusu olduğunda neden olmasın.

Ayrıca yasalarla evlilik yaşının 18 olması sosyolojik anlamda ülkemizde var olan realiteyi değiştiriyor mu? Bir de kız “ya beni evlendirirsiniz veya...” dediğinde bir anne baba sizce ne yapabilir, ne yapma imkânına sahiptir?

Burak Tayyib

Size şeytanların kimler üzerine inip durduğunu haber vereyim mi?

Her günahkâr iftiracı, yalancı, sahtekâr üzerine iner. Bunlar (şeytanın iftira ve yalanına) kulak verirler. Çoğu ise yalancıdır."

(26/Şuarâ, 221-223). Nur12/16/19/55 Tevbe24 Hûd113/112 araf155 enfal28/30 Tegabun14/15 Hucurat 6 İsrâ 36. ayet

Allah'ım içimizdeki beyinsizlerden sebep bizi de helâk etme ya RÂBB...

<https://chat.whatsapp.com/JjAJpG1QTgFOAWydatRXQr>

<https://twitter.com/AdaletPlatformu/status/1602044524859113473?t=p0DQ6RNwpCOBCzrA5q8oig&s=19>

<https://www.tenkitmedia.com/haber-13-yasinda-evlenen-zubeyde-hanim-in-kocasi-ali-riza-efendi-cocuk-istismarcisi-mi-6495.html>

T.me/KuranBendeNeDegistirdi ?!